

[Kjærgaard-Jensen.]

man efter min Mening langt bedre konstatere paa Mejeriet gennem Bedømmelse af Mælken, end man kan gennem de faa tilfældige Besøg, som en kontrollerende Dyr læge aflægger i Stalden.

Jeg ønsker ikke hermed at sige, at en Mælkekontrol paa Produktionsstedet er uden Betydning, men jeg vover at paa-staa, at denne Betydning øges i samme Grad, som Dyr lægen tager forstaaende paa Forholdene ude i de mange Stalde; og denne Forstaaelse er ikke altid det mest fremtrædende ved disse Kontrolørers Virksomhed, særlig ikke, naar de kommer som kommunalt ansatte Embedsmænd.

Ifølge § 1 stiller Landbrugsministeren et Beløb paa 10 000 Kr. til Raadighed, forudsat at der tilskydes et Beløb af samme Størrelse fra anden Side. Dette Beløb skulde anvendes til Foredrag, Lysbilleder og lignende for derigennem at fremme Kendskabet til Staldhygiejne. Det Formaal kan jo være ganske udmærket, det kan jeg ikke have noget at indvende imod, men jeg ønsker ganske vist at tilføje, at der angaaende dette Spørgsmaal er holdt et Utal af Foredrag, saa jeg tvivler om, at der i Øjeblikket findes en eneste Landmand i dette Land, som ikke ved, hvorledes disse Arbejder i Staldene i Virkeligheden skal udføres.

Jeg finder det imidlertid mærkeligt, at der stilles et saadant Beløb paa 10 000 Kr. til Raadighed samtidig med, at den højtærede Landbrugsminister har fremlagt Forslag til Nedsækning af Husdyrbrugets Bevillinger. Jeg tror, at vi fra Landbrugs og Mejeribrugets Side godt vil give Afkald paa de 10 000 Kr., der her stilles til Raadighed, idet vi samtidig henstiller til Landbrugsministeren, at de bliver bibeholdt paa de ordinære Husdyrbevillingers Omraade.

§ 2, første Stykke, omhandler Spørgsmaalet om Leverance af daarlig Mælk. Det forbydes at levere Mælk, der indeholder sygeligt Sekret, og Mælk, som i Farve, Lugt, Smag og Udseende afviger fra den normale. Disse Bestemmelser kan jeg for mit Vedkommende fuldt ud tiltræde, for de staar i det væsentlige med samme Ordlyd i næsten alle Mejeriers Love, og de findes endvidere i det Cirkulære, som vi fik den 27. Marts i Aar, da vi fik gennemført den tvungne Reduktase-Bestemmelse paa Mejerierne.

I Henhold til Stykke 2 fastsætter Landbrugsministeren efter Indstilling af De danske Mejeriforeningers Fællesorga-

nisations Bestemmelser til Forebyggelse af at saadan Mælk leveres paa Mejerier eller til Mælkekondenseringsfabrikker. Jeg ser med Tilfredshed, at Landbrugsministeren der foretager dette efter Indstilling af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation, men jeg vil dog gerne spørge Landbrugsministeren, om Mund- og Klovesyge-Mælk kommer med ind under det, der er tænkt paa her, for i saa Fald bliver jeg nødt til at tage Afstand derfra. Jeg kunde ogsaa ønske, at der i Punkt 2 efter Ordet „anordner“ ligeledes kom til at staa „efter Indstilling af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation“, for at der ikke skal være nogen som helst Tvivl mulig med Hensyn til deres Ret til Indstilling. Den højtærede Minister ved, at dette er et Ønske, som Mejeriforeningerne har fremsat overfor Ministeriet.

Stykke 3 siger, at Udgifterne ved disse Foranstaltninger er det offentlige uvedkommende. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorledes dette skal forstaaes, hvem der skal betale de Udgifter, der løber paa, og om det ogsaa gælder f. Eks. med Hensyn til Mund- og Klovesygeepidemier.

I § 3 bestemmes, at den Mælk og Fløde, som indføres til Forhandling i en Kommune, skal stamme fra Besætninger, der er under Tilsyn af en Dyr læge, som er ansat af Kommunen og godkendt af Landbrugsministeren. Paa dette Punkt kommer jeg desværre til at gaa imod den højtærede Minister, idet jeg ikke ser nogen som helst rimelig Grund til, at denne Kontrol skal udføres af en kommunalt ansat Dyr læge, ja, jeg mener endogsaa, at en saadan Kontrol er bedre, naar den udføres af de almindelige praktiserende Dyr læger, idet disse langt bedre kender Besætningernes Ejere og ved, hvorledes hver enkelt skal behandles, for at de Foranstaltninger, der er nødvendige, og som man ønsker gennemført, virkelig kan blive gennemført. Vi har mange Eksempler spredt omkring i Landet, som afgjort tyder paa dette. Jeg vil derfor tillade mig at henstille, at denne Paragraf ændres, saaledes at det i Stedet for kommunale Dyr læger bliver Dyr læger, som er autoriseret af Landbrugsministeren, der kommer til at udøve denne Tilsynsvirksomhed.

I samme Paragraf staar, at de med Tilsynet forbundne Udgifter er den paa-gældende Kommune uvedkommende. Jeg vil nok sige, at hvis Kommunerne skal have Lov til at ansætte disse tilsynsførende Dyr læger, saa er det heller ikke mere end